

AZ ARANYGYŰRŰS DOKTOR

Önéletrajzi regényekben a nagy író, művész vagy tudós általában letagadja ifjúkora jó osztályzatait. Hiúságában alkalmazkodik az irodalom sablonjaihoz, mert az eredeti fiatal, a forradalmár típus, a garabonciás az emberek képzeletében szükségszerűen rossz tanuló. Nem buta, van esze, könnyen a legjobb lehetne, de hát ő kritikus alkat, csak nem tanul meg mindent, amit elé tesznek. A nézők ilyen típus kedvéért ülnek be a moziba, a jó tanuló legfeljebb parodizálva kerülhet be egy félig-meddig eladható filmbe vagy regénybe, és bizony pár oldal múlva távoznia kell a cselekmény színhelyéről. Kiváló epizodistáink, ha jó tanuló szerepet kapnak, hetekig borsos ételeket esznek, hogy legyen elég paitanásuk, hiszen normális embert csak a nők elleneszenve kergethet a könyvek mellé, a főpróbán dicsekedve mutatják a segédrendezőnek távcsöves szemüvegüket, és közben melegen érdeklődnek, hogy olvasás közben eléggé kiguvad-e a szemük. Talán azért van mindez, mert az emberiség nagy része rossz tanuló volt. Ha Zalai Ernőnek ebben a szerepkörben kellene elhelyezkednie, a magyar színigazgatóktól nyugodtan éhenhalhatna.

Egyetemi éveit nem kísérték tanköztársak gúnyos pillantásai kisírt kegyelemnégyesek után, általános iskolai tankönyveinek fontosabb részeit nem húzta alá piros és zöld ceruzával és a gimnázium szülői értekezletein sem az ő papája volt a lehangosabb. Mindvégig megmaradt tipikus diáknak, együtt sírt, nevetett a többiekkel, bírálta a tananyagot, a tanárokat, szidta a vizsgákat és örült a pirosbetűs ünnepeknek. Egyénisége, érdeklődési köre sokkal szerteágzóbb volt annál, mint hogy bármiféle mércével mérni lehetett volna. A legtöbb mérce ugyanis túl alacsony volt hozzá. Barátai akkor hallottak először az aranygyűrűről, amikor megkapta. Édesapja Kossuth-díját is az ünnepi beszédből tudtuk meg, pedig a tanyasi iskoláztatás fejlesztéséért nem sokan kaptak ekkora kitüntetést. Itt nem szerénységéről vagy álszerűségről van szó, ezek a fogalmak egyszerűen nem alkalmazhatók. A lényegtelen dolgok felett mindig elsiklott, sohasem szeretett elterpeszkedni, még a megérdemelt dícsőségben sem. Az aranygyűrűről ritkán beszélt, de ha sikerül kihúzni belőle egy-két szót, akkor sem azt mondja, hogy lényegtelen csekélység az egész, hanem azt, hogy büszke rá, és örül a kitüntetésnek. Mert így igaz, és miéért mondjon mást, mint amit gondol. Kényszeredetten beszél a múltról, amint lehet a jövőre tereli a szót, úgy beszél munkájáról és terveiről, mint egy pályakezdő diák.

A Népgazdaság Tervezése tanszéken vagyok tanársegéd, nem vagyok fiatalista, de igazán köszönöm a sorsnak, hogy ilyen szép pályára vezérelt. A legtöbb gimnazistához hasonlóan alig tudtam valamit a közgazdaságtudományról, hogy az egyetemen mégis hivatásomra leltem, az tanárain érdeme és azé a tényé, hogy a közgazdaságtan sokkal komolyabb és érdekesebb tudomány, mint ahogy egy tízenéves fiatal gondolja.

Hogy mindig ötöst kaptam? Sokszor a szerencse is közrejátszott, sohasem használtam valamiféle szisztemát. Talán azért sikerült, mert annyi minden érdekelt. Szakdolgozatomat az integer programozásról írtam. A disszertációban is programozási témával foglalkoztam, ez nem mond ellent az előzőeknek, hisz a programozás ma már nagyon tág terület. Sokféle közgazdasági elgondolás rejlik mögötte, ezeket próbáltam összefoglalni. A lineáris közgazdasági matematikai modellek osztályozási szempontjaival, elméleti alapjaival, absztrakcióinak elemzésével, népgazdasági tervezésbeni alkalmazhatóságával foglalkoztam. Többek között azt dolgoztam fel, hogyan juthatót volna el a szimplex módszer alkalmazását csak az alapműveleteket használva egy racionálisan gondolkodó közgazdász. Persze, visszafelé könnyebb az út, a modellek használnak pont abban rejlik, hogy levezetésükkel olyan következtetések birtokába juthatunk, amirehhez pusztán logikánkra és gazdasági tapasztalatunkra támaszkodva talán sose jutottunk volna el. Távolabbi terveim? Matematikai-közgazdasági modellek című kollégiumot tartok negyedéves terv-matematikuskok részére. Jövőre igyekszem javítani az anyagon és jobban felkelteni az érdeklődést. Nemrég nősültem, befizetünk egy társasházra, a fiaim majd kifizetik az utolsó részleteket. Szeretném, ha sok időm maradna a nyugodt munkához, mert a gyűrű után a bizonyítás éveit kell, hogy következzenek.

Mi pedig szeretettel és nagy megbecsüléssel köszöntjük Zalai Ernőt, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem első aranygyűrűs doktorát.

FARKASHÁZY TIVADAR

Lapzárta után...

Az 1969-es Főiskolai Bajnokságon CHIKÁN Attila (a Matematikai Tanszék tanársegéde) két győzelmet szerzett. 3000 méteres akadályfutásban 9:40.2 perc. 5000 méteres síkfutásban 15:13.6 percesen jó eredménnyel győzött. Gratulálunk.

★

Lapzárta után pontosan egy órával kezdődött el a nagy érdeklődéssel várt labdarúgó

(Szerk.)

Losonczy Pál elvtárs meleg szavakkal üdvözlöi Zalai Ernőt, egyetemünk első aranygyűrűs doktorát.

SUB AUSPICIIS REI PUBLICAE POPULARIS

Egyetemünk történelében egyedülálló eseményre került sor május 7-én az aulában.

Nyilvános Egyetemi Tanácsülés keretében Zalai Ernőt, egyetemünk oktatóját végig kitűnő tanulmányi eredménye elismeréseképpen az Általános Közgazdasági Kar javaslata, az Egyetemi Tanács felterjesztése, s a Népköztársaság Elnöki Tanácsa határozata alapján — „Sub auspiciis Rei Publicae Popularis” kitüntetéssel — aranygyűrűs doktorrá avatták.

Az ünnepségen megjelent Losonczy Pál elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke. Az elnökségben helyet foglalt dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszterhelyettes.

A doktori eskü letétele után Losonczy Pál elvtárs ünnepi beszéde, majd dr. Szabó Kálmán rektor és dr. Nyilas József dékán köszöntője következett, majd Losonczy elvtárs adta át Zalai Ernőnek az aranygyűrűt.

Losonczy Pál ünnepi beszéde:

Tisztelt egyetemi tanács, kedves elvtársak! Öszinte öröm számomra, hogy személyesen részt vehetek a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem tanácsának ünnepi ülésén.

Jeles és mindannyiunknak felemelő pillanat ez, amikor átadom az egyetem egyik kiváló, végzett hallgatójának, ifjú doktorának a Magyar Népköztársaság címerével ékesített aranygyűrűt. Az aranygyűrűs doktori kitüntetés a legmagasabb fokú társadalmi elismerés, amit egyetemi hallgató az intézet falai között, szorgalmával, és tehetségével kiérdemelhet. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hosszú éveken át nagyszerű helyet vívott ki magának a magyar tudomány és oktatásügy világában. Erre a valóban kimagasló tevékenységre úti rámost az elismerés pecsétjét, ez az első kitüntetéses közgazdasági doktoravatás.

Népköztársaságunk Elnöki Tanácsa azért adományozta ezt a kitüntetést dr. Zalai Ernő elvtársnak, mert, mint terv-matematikus, mindvégig nagyszerű tanulmányi eredményeket ért el. Olyan magas színvonalú felkészültségről tett tanúbizonyságot, ami joggal tölt el bennünket azzal a reménnyel, hogy feléle ívelő eredményekben gazdag pályát fut majd be a dolgozó nép, a magyar szocialista tervgazdálkodás szolgálatában.

A kitüntetés fénye rávilágít azokra is, akiknek áldozatos segítsége az ifjú aranygyűrűs doktor eddigi útját egyengette. Méltó, hogy mindenekelőtt a család, a hűséges szülők példaadását, tördését emeljem ki. Kiváló pedagógusok gyermeke, értelmileg és érzelmileg gazdagon felvértezve került ide, az egyetem falai közé. Az aranygyűrű ragyogása ráhull a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kiemelkedő tudományos és oktató munkájára is. Ez az egyetem pótolhatatlan hivatást tölt be a szakemberek képzésében, mint tudjuk, több, mint 15 ezer okleveles közgazdász öregbíti az ország különböző fontos gazdasági örheyein az Alma Mater hírnevét. Tudjuk, hogy mindemellett, az egyetem falai között — az egyes tanszéken és tudományos kutató közösségekben — a leghaladóbb eszközökkel, a marxizmus-leninizmus alkotó alkalmazásával folyik a munka.

... A kitüntetés fénye rávilágít azokra is,...

alapjainak elemzésével, mozgástörvényeinek feltárásával a közgazdaság és a politika olyan elválaszthatatlan, mint a gazdaság és a társadalom. gazdasággal, és mindannyian a központi gazdaságpolitikai programot, a szocialista építést szolgálják. Erre az alapkérdésünkre egyre világosabb a válasz. Biztos vagyok benne, hogy a hónapok és évek múlásával ez a válasz még árnyaltabb, még elvibb és még gyakorlatibb lesz.

Kívánom, hogy a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem vezetői, professzorai, tudományos kutatói, és a most kitüntetett Zalai Ernő, együttes erővel, lelkes közreműködéssel járuljanak hozzá az előttünk álló feladatok megoldásához. Ebben a jó reménységben nyújtom át a Magyar Népköztársaság címerével ékesített, kitüntető doktori aranygyűrűt. Viselje büszkén, mint az előlegezett bizalom jelét! Teljesüljenek tudomány és egyéni tervei! Találjon sok örömet és boldogságot munkájában, a társadalomért, a szocialista hazáért végzett fáradozásaiban. Sok sikert és jó egészséget kívánok!

Különösen sokat vár a társadalom, a népi állam attól a szakterülettől, amit a mi ifjú aranygyűrűs doktorunk választott magának. Hogyan kell a központi tervezést olyan határozottá és rugalmasá tenni, hogy a népgazdaság egyes ágazatai, sőt az egyes üzemek, gazdaságok, vállalatok teljes önállóságot élvezzenek, a saját fejükkel gondolkozzanak, egyszersmind azonban harmóniában legyenek az egész nép-

A kétirányú „nyomozást” az Elhelyező Bizottság folytatja

Ismét felkerestük Képes Lajosné, hogy most — a pályázati határidő letelével — a még nyitva maradt kérdésekre is választ kapjunk.

— Talán kezdjük a Pest—vidék aránnyal.

— Az igény körülbelül azonos a pesti, vidéki vállalatoknál. Nincs elhelyezkedési probléma — ezt kizárja a végzetek számával szemben fennálló többszörös igény. A „szegényebb” vidék azonban nem kap elég közgazdászt.

A vállalatok versengenek a szakemberekért, így bizonyos áldozatokra is képesek, például lakást biztosítanak. Ilyen helyekre természetesen többen is pályáznak. Néhány példa: a Somogy megyei Tanács Építőipari Vállalat 1 főt kért, s hárman jelentkeztek; a Szombathelyi Cípőgyár 4 főt, és 6-an jelentkeztek.

— Van olyan hely, ahová lakás nélkül is többszörös a túljelentkezés?

— Akad néhány „felkapott” vállalat, intézmény. Ilyen a Szövetkezeti Kutató Intézet, ahová öten is jelentkeztek, (1 főt kért). Vagy az Alumíniumipari Tröszt-höz például hatan (2 főt kért) és a Komplex Külker Vállalat 3 fős igényét heten pályázták meg.

— Előfordulhat, hogy a vállalat több embert is kér, mint ahányra tulajdonképpen szüksége van?

— Ez a versény! A vállalat biztosítja magának a szükséges létszámot, hogy legyen miből válogatnia! A Hájó- és Darugár például 18 szakembert kért és mindössze öt jelentkezett.

A tanári állásokra is megérkeztek az igények: itt a határidő előtt egy nappal a következő:

Tanári „A” szak: igény 6, pályázók száma: 11,
Tanári „B” szak: igény 14, pályázók száma: 13,
Tanári „C” szak: igény 2, pályázók száma: 6

Czibor Valéria

Az esti és levelező hallgatókról

Az új gazdasági mechanizmus különösen sürgetővé tette a közgazdászok képzését egyébként is megérett reformját. (A többi felsőoktatási intézmények képzéskorszerűsítése is általában indokolt és folyamatban van.) Egyetemünk „új mechanizmusa”, számos új probléma mellett, fokozottabban felhívta a figyelmet néhány már eddig is meglévő, de még megoldásra váró kérdésre.

Egyik fontos kérdés, az esti és levelező tagozaton történő oktatás. Az itt felmerült problémák megismerésének segítése céljából vállalkoztunk szerkesztőségünk arra, hogy az egyetem állami és pártvezetésével karöltve, kerekasztali konferenciát szervezzen az esti és levelező hallgatók részére. Az oktatási kar képviselőitén dr. Bedő Gyula oktatási rektorhelyettes, dr. Varga Sándor docens az ipari üzemszervezési tanszék vezetője, dr. Szabados Anna az ipargazdaságtan tanszék docense, dr. Gyenge Erzsébet a statisztikai tanszék adjunktusa, Lajos Sándor a matematika tanszék adjunktusa, dr. Ligeti Sándor a pénzügyi tanszék tanársegéde és a rektori titkárságról Angeli Istvánné előadó, az V. évfolyam felelőse vett részt. Megjelentek továbbá dr. Gazda Tamás a Belkereskedelmi Minisztérium főosztályvezetője, aki nemrégiben végzett egyetemünk esti tagozatán, Márton Tibor V. éves ipar szakos esti hallgató, Prileszky Eszter V. éves külkereskedelmi esti hallgató, Losonczy Livia II. éves közlekedési szakos (korábban esti hallgató), Szerkesztőségünk képviselőitén a kerekasztali konferencián Kincses György szerkesztő, Pongrácz György újságíró a konferencia vitavezetője, Kazár Péter, Kozma Judit és Kun Ágnes vettek részt.

A konferencián a hozzászólások számos kérdést érintettek, így elsősorban:

- Az esti és levelező hallgatók beilleszkedését az egyetem légkörébe és tanulmányi rendjébe;
- az egyetemi tantárgyakban tanultak hasznosíthatósága a gyakorlati közgazdasági munkában, különös tekintettel az új gazdasági mechanizmus által támasztott követelményekre;
- a közgazdasági gyakorlat hasznosítása az egyetemi tanulmányokban;
- a nappali hallgatóktól eltérő sajátos tanulmányi problémák az esti és levelező hallgatók körében.

GAZDA TAMÁS: Mint végzett esti hallgató, mindennek előtt az estiek nehezebb helyzetéről szeretnék néhány szót mondani. Nemcsak azért nehezebb a dolgom, mert tanulmányaim mellett komoly gazdasági munkát is végzek, hanem mert sok olyan dologban sem részesülök, amit a nappali hallgatók megkapnak, s amelyek jelentősen megkönnyítik munkájukat. Ilyen például a szemináriumi foglalkozás. A magasabb korfázisban is eltérő helyzetet jelent számunkra a nappaliakéhoz képest. Ugyanakkor azonban kétségkívül könnyebb helyzetben vagyunk azért, hogy az új tananyag elsajátítása során gazdag gyakorlati tapasztalataink segítenek. Munkánk során olyan rutinra teszünk szert, amellyel a fiatalok természetesen még nem rendelkezhettek. Ez a rutin az egyetemi légkörbe való beilleszkedés szempontjából is kedvező. Tapasztalataim szerint azonban az elsőéves esti hallgatók vizsgáztatása során számos, még megoldatlan probléma merül fel. Az első, de még a második évben valószínűleg magas bukási arányok, és az ebből következő hallatlan igazalom és feszült idegállapot — mely nálunk idősebbeknél érhető — közülünk sokaknak meggyűlöltette az egyetemet. Akik „álva maradtak”, a következő három év vizsgáit már könnyebben tették le, viszont az V. év végén sorrakerülő államvizsgákon megint indokolatlanul rendkívül magas volt a bukási arány (a fél évfolyamunk elbukott).

Nem vitatom, szükséges lehet olyan elv: hulljon a férgese. De, hogy ezért az első évfolyam jelentős részét kiszűrjük, e megoldás helyességén érdemes volna elgondolkozni. Ezen az évfolyamon tudomásom szerint évről évre a vizsgalétszámmal és követelményekkel is kapcsolatba hozzák néhányan, hogy súlyos ideg-, szívbetegségeket szereznek.

SZABADOS ANNA: Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy úgy is, mint oktató, úgy is mint volt esti hallgató véleményt mondhatok. Az egyetemünkön indult első esti évfolyamon, 1947-ben kezdtem ugyanis az egyetemi pályafutásomat, s ma is az esti évfolyamonok oktatók. Tapasztalatom szerint az estiek képzésében az eltelt időszak során nagyon komoly változások történtek. Így például 1947-ben még félévenként 11–12 vizsga volt, az előadások naponta 4-től 9-ig tartottak. Mondanom sem kell, hogy szabadidőm szinte nem is volt. Ma már lényegesen kedvezőbb a helyzet. A legmesszebbmenőkig igyekszünk figyelembe venni hallgatóink szabadidő-igényét. Az egyetemi légkörrel kapcsolatban úgy

BEDŐ GYULA: A korhatár megállapítása arra nézve, hogy ki vehető fel az esti és levelező tagozatra, nem az egyetem, hanem a Művelődésügyi Minisztérium hatáskörébe tartozik. Ez helyesnek is látszik, hisz valószínű, hogy országszerte egységes szabályozást kíván. Jelenleg a szabályzat korhatárra való tekintet nélkül az érettségit, és csak egy éves munkaviszonyt tesz kötelezővé, mint jelentkezési feltételt. A minisztérium foglalkozik az egész esti és levelező oktatás felülvizsgálatával. A tudományegyetemen — beleértve a mi egyetemünket is, valamint a főiskolákban a vizsgalás célja, hogy a tagozaton folyó oktatás rendszerét a népgazdasági igényeknek leginkább megfelelővé tegyék.

A korhatár megállapításának szükségessége más felsőoktatási intézményeknél is felmerült. Néhány helyen azonban erőteljesen megkérdőjelezték ennek az oktatási formának egyáltalán a létjogosultságát is. Ez talán túlzás, mert bizonyos területeken, bizonyos szakmákban indokolt lehet fenntartása, de ott is természetesen módosításokkal. Egyetemünkön is valóban alacsony a tagozaton az átlagos életkor, kb. 26 év. Ez azt jelenti, hogy a hallgatók jelentős része csak 23–24 éves, s legtovább nem közgazdasági munkakörben dolgozhat, vagy dolgozik. Tíz évvel ezelőtt még a hallgatók 80 %-a közgazdasági munkakörben volt foglalkoztatva tanulmányi ideje alatt. Tehát mind a korhatárra, mind a munkakörü beosztás tekintetében jelentős változások kezdődtek. Ezzel nem kis mértékben összefügg a tanulmányi eredmények romlása is. Jónéhány évvel ezelőtt — nemcsak a lazább munkakörök előnye miatt — egy teljes jeggel jobb volt az esti hallgatók tanulmányi átlaga a jelenlegiekénél. Ebben feltétlenül közrejátszott sokak gazdagabb gyakorlati élet és közgazdasági tapasztalatuk, bár a nappali tagozatos hallgatók eredményeitől akkor is elmaradt az estiek tanulmányi átlaga. Ebben a tanévben az esti első- és másodikévfolyamon a délelőtti tagozathoz viszonyítva többszörös a bukási arány. Ilyen mértékű szakadékok azért régebben nem voltak az esti és délelőtti hallgatók között.

A vizsgalétszámmal kapcsolatban, amit Gazda elvtárs vetett fel, a következőket jegyzem meg. A problémát elültöltöttnek látom! A vizsgák sem szívbaj, sem idegbaj nem okoznak, ha a vizsgázók készülnék jelenik meg. Sokkal inkább megviseli a hallgatók idegét az a szorongás és törekvés, amely amiatt van, hogy gyenge felkészüléssel is elfogadható osztályzatot szeretnének elérni, mint az a kétségkívül nehéz és fáradságos gondolat, sok lemondást igénylő energielfelhasználás, amit a tanulásra fordítanak. Nem kétséges azonban, hogy néhány hallgató rendkívül nehéz helyzetbe került és kerül az első évi vizsgák során, de a magas bukásarány oka véleményem szerint, alapszabályként véve a nagyfokú készületlenség, az idegbajok oka pedig a gyenge idegrendszer. Szerintem egyetemünk oktatási szintje, a tananyagellátás, az előadások és egyéb foglalkozási formák mennyisége és minősége, valamint a tanulás egyéb feltételei állnak olyan fokon az esti-levelező tagozaton illetően is, hogy az a bu-

PONGRÁCS GYÖRGY: Visszatérő probléma — egy idő óta — az esti és levelező hallgatók túl alacsony korfázisa. Az esti tagozaton a korábbi években szabályozták a korhatárt, amely alatt nem lehetett itt tanulni. Ha ezt a „kormegkötést” visszaállítanánk, esetleg szigorítanánk — gondolom — megszüntethető volna az a nem kívánatos helyzet, amelyet Szabados elvtárs is említett, hogy ti. nagy számban vesznek fel esti tagozatra olyan fiatalokat is, akik a nappali tagozatra pontosan gyengébb képességük, így kellő szorgalmuk hiánya miatt nem kerülhettek be. Ez a körülmény feltétlenül közrejátszik abban, hogy a tapasztalatok szerint az esti hallgatók tanulmányi színvonala az utóbbi években érezhetően romlott. Kérdésem tehát Bedő elvtárs: hogyan lehetne ezt a problémát megoldani?

kások ilyen nagy arányát nem indokolja.

A vizsgázatók tapasztalataim szerint általában az esti hallgatók segítése érdekében úgy vizsgáztatnak, hogy a hallgató gyakorlati tapasztalatairól is számot adhasson. Ha olykor-olykor ez fiatalabb oktatóknál nem mindig sikerül, és nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a tételes, könyv szerinti tanulásnak, az persze előfordul, de nem tekinthető általánosnak. Kinek jó, és kinek érdeke az, hogy sok gyenge közgazdász legyen diplomával a zsebében? A népgazdaságunk sem, s az egyéneknek sem! Tanáraink igyekeznek a lehetőség szerint minél tapasztaltabb elvtársakat kijelölni az estiek vizsgáztatására. A felvételi vizsga szigorítását általában szintén lehetségesnek és szükségesnek valljuk, mint egyik olyan tényezőt, amely az első évi bukások arányát csökkentheti. Ezért a továbbiakban indokolt, ha fokozottabban törekszünk arra, hogy az esti és levelező tagozatra lehetőség szerint, főként közgazdasági munkakörben dolgozók kerüljenek. De végül is hangsúlyozni szeretném, hogy nem tartom természetellenesnek, hogy az első és részben még a második év is kiszűri az egyetemnek valamiféle okból nem alkalmas hallgatókat. Meg volt a felvétellel a lehetőségük, a „marsallbot” a kezükbe került. Vagy tudnak vele élni, vagy nem. Akik nem, azokért nem kár. És ez inkább az alsóbb éven derüljön ki, mint később, vagy később sem!

LOSONCZY LIVIA: Én abban a „szerencsés” helyzetben vagyok, hogy az első évet esti tagozaton végeztem, csak utána kerültem át a nappalira. Így mindkét tagozatról véleményt tudok formálni. Az egyetemre kerülésem előtt csak fél évet dolgoztam egy külkereskedelmi vállalatnál, mondatom, a szakmai tapasztalat bizony hiányzott az esti tagozaton. Véleményem szerint az estiek sokkal lelkesebben, lelkiismeretesebben készülnek a vizsgákra, és a szemináriumok hiányában évközben is többet készülnék, mint a nappali hallgatók. Az esti tagozaton lényegesen jobb barátságos a légkör. A nappaliak között — miután nagyrésztük még nincs meg a jövő munkahelye — sokkal több féltékenység, könyökös tapasztalható. Az esti hallgatóknak viszont a tanszékkel való kapcsolata sokkal lazább.

PONGRÁCS GYÖRGY: Már a korábbi évek során is több esetben kifogásolták az esti hallgatók, hogy a vizsgáztatás során nincs kialakult, közel azonos szintű mérce. A tavalyi államvizsgák során például volt néhány „hírhedt” vizsgázató, akik a hozzájuk került hallgatók 80 %-át megbuktatták. Nem hihető, hogy az öt egyetemi évtől elvégzése után a legutolsó államvizsgákra a hallgatók ilyen döntő többsége készületlenül menjen el, és ez pontosan csak egy-két oktatónál legyen tapasztalható. Hogy hol keresendő a hiba, azt hiszem teljesen egyértelmű. Az elkövetkezendő időkben tehát a tanszéknek feltétlenül sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy a vizsgázatók legáltalában közel azonos mérce, tudás szint alapján bírálják, osztályozzanak.

ANGELI ISTVÁNNÉ: Igen, az adminisztrációnk szerint is egy-egy vizsgázatónál érthetetlenül magas volt a bukási arányszám, például a múlt évben filozófiából és politikai gazdaságtanból.

PRILESZKY ESZTER: Ötödéves, külkereskedelmi esti hallgató vagyok. Évfolyamunkon tapasztalatom szerint a legnagyobb problémát az egyetem rövid vizsgaidőszak jellemzi. Ráadásul itt van a nyakunkon az államvizsga, amelyre a szűkreszbott tanulmányi szabadságból csak nagyon kevés marad. Az államvizsgákra már májusban sor kerül, és még semmi közelebbit nem tudunk. Ugyan csak homály feddi a diplomamunka elkészítésének határidejét és további részleteit is.

ANGELI ISTVÁNNÉ: A diplomamunka beadási határidejéről a tanszék döntene. Aki májusig adja be diplomamunkáját, az a nyáron, aki csak később, annak ez év december 31-ig kell megvédenie.

MÁRTON TIBOR: Ötödéves, iparszakos, esti hallgató vagyok. Az első reformévfolyam a miénk. Nekünk kellett először „bevenni” matematikából az analízist, a második év után letenni a két ideológiai államvizsgát, és szakdolgozatot írni, ami igen hasznos, hiszen gyarapítja tudásunkat, de mindemellett számtalan problémát is okoz. Számunkra nagy nehézséget okoz a vizsgaidőszak rövidsége. A tanszék, de az ország gazdasági élete is a reform időszakát éli. Természetesen ez jelentkezik a tananyagunkban is. Ez helyes, hiszen lépten nyomon tapasztaljuk, hogy a gyakorlati élet változása szinte szükségyszerűen megköveteli az elméleti oktatás állandó módosítását. Számtalan olyan esti, vagy levelező hallgatóról tudok, akik 6–10 évvel ezelőtt végeztek, ma vezető beosztásban dolgoznak, s bizony közgazdasági tudásuk a mai követelményekhez viszonyítva igen szegényes. Ami az államvizsgát illeti, a számonkérésben sajnos nincs kialakult mérce. A korábbi években számtalan olyan esetet hallottam, hogy voltak bizottságok, ahol szinte mindenki átment, ugyanakkor másoknál érthetetlenül nagy volt a bukási arány.

Még egy nagy problémánk van: a jegyzethiány. Nekünk például közlekedésméletről a félév során csak néhány előadás volt. Jegyzetet nem kaptunk, ellenben lehetetlenül sok kötelező irodalmat jelöltek ki. A vizsgaidőszakban tehát még arra is külön időt kell szakítani, hogy összegegyjünk a kötelező irodalom anyagát. Ezt tovább nehezíti az, hogy a vállalati könyvtárak rendkívül szegényesek, és az egyetemi könyvtárból a nappaliskolák elviszik előlünk a szükséges anyagot.

BEDŐ GYULA: A jegyzethiány valóban érzékenyen érinti az esti és különösen a levelező hallgatókat. Ez azonban, csak a tantárgyak kis részében jeletkezik. Ezen is lehet segíteni, ha tervszerűbbé tesszük az évközi tanulmányi munkákat. Például a közlekedésméretet vizsgálóhoz is hozzáférhető lett volna évközben a szükséges anyag. Bármilyen jó is lesz a jegyzet, tankönyvellátás, sohasem kerülhető el egy sor tárgyból a szakirodalom eredetiben való olvasása. Az „egyikönyvség” nem egyetemi módszer. Megvalósítására nem is szabad törekedni. Ez távolról sem zárja ki több esetben is a szükséges tanulmányi igényességét! Az új gazdasági mechanizmus természetesen kihat az egyetemi oktatási rendre is. Változik az oktatott anyag, változik törvényszerűen a hozzávaló jegyzet is. Ebből adódik azután, hogy a korszerű jegyzetek sokszor rajtuk kívül álló objektív okokból, csak később kerülnek a hall-

gatók kezébe. Ilyen nehézségek feltehetően egy-két évig továbbra is lesznek. Ezek megoldásával a tanszéknek sokat foglalkozniuk és az egyetem állami vezetése is igyekeznie mindent elkövetni a probléma megoldása érdekében. Az esti hallgatók a kötelező irodalom jelentős részét nem olvassák el, még a szakmai alaptárgyaknál sem. Amíg nincs a kezükben a jegyzet, legalább addig tanulmányozhatnák a kijelölt szakirodalmat, a jegyzetkészítés egy ókál több volna az irodalom olvasására.

Ami a vizsgáztatás egységes mércejét illeti, ennek kívánata teljesen jogos. Tanszékünk ezekkel jelenleg is foglalkoznak. Igyekezünk a tantárgyi követelményeket egyértelműen körülhatárolni; és a vizsgáztatás módszerét is a lehető leglényegesebbé tenni (például írásbeli dolgozatok, tesztek, programozott vizsgák módszerével). A vizsgaidőszak rövidsége, véleményem szerint, nem ártalmas. Még az elsőévesekre sem. Rájuk aztán a legkevésbé sem! Egy tanulmányi félév 12–14 héttől, a vizsgaidőszak pedig 5 héttől áll. Ennél hosszabbá tenni tehát indokolatlan lenne. Nem lehet arra berendezkedni, hogy a vizsgaidőszak majd olyan hosszú, mint a szorgalmi idő, ez végző sorban a tanszék, az oktatói munkát és a hallgatókat is hátrányosan érintené. Erre egy megoldást tudok ajánlani: évközben rendszeresebben és átgondolt súlyozással tanulni.

GAZDA TAMÁS: Én mégis csak lándzsát török az utóvizsgaidőszak szükségessége mellett. Hiszen egy olyan anyagot, amelyből a hallgató megbukott, a fennmaradó 2–3 nap alatt nem létezik jól megtanulni.

BEDŐ GYULA: 5 napon belül nem vizsgálhat senki kollektívum esetén, államvizsgát pedig csak a következő vizsgaidőszakban lehet megismételni. Aki bukik is, ne aszerint rendezkedjen be, hogy egy sort sem tanult és úgy jön vizsgázni és ezekhez szabják a vizsga és utóvizsgaidőszakot. 5 nap alatt nem lehet a tárgyak többségét megtanulni. Akik erre rendezkednek be, nem is baj, hogy megbuknak — az ellenkezője baj, ha előfordul.

GAZDA TAMÁS: Az utóvizsgaidőszak szükségességét indokolja az a tény is, hogy vannak vizsgázatók, akik „vérengzenek”. Tehát, ha valaki elég balszerencsés és kifog egy vizsgaidőszak során kétöt, már szinte elérhetetlennek tűnik a féléves vizsgaidőszak eredményes letétele. Az esti hallgatóknak az egyetemmel való kapcsolatához tennék még hozzá egy gondolatot. Tapasztalataim szerint ugyanis az első félévek során csak egyetlen érem fűz bennünket az egyetemhez: a vizsgáktól való rettegés. Ilyen körülmények között az egyetem iránti szeretet bennünk nem alakulhatott ki. A színvonal emelése érdekében kétségtelen, hogy kell a szűrés, de nagyon megfontolandó annak módja. Az egyetemen oktatott tárgyakkal kapcsolatban csak azt tudom mondani, hogy azok nagyrésze igen is kell a gyakorlati életben.

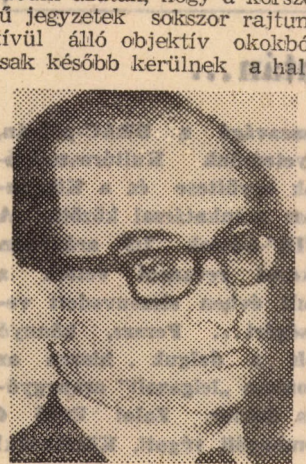
Van közöttük azután néhány alaptárgy, amire az életben elengedhetetlen szükség van. Ilyen a politikai gazdaságtan és a mai modern matematika, mindenképpen a valószínűségi számítás. Itt szeretném hozzáfűzni, hogy vé-

Márton Tibor

Lajos Sándor

Dr. Ligeti Sándor

Kozma Judit

A KÖZGAZDÁSI kerekasztala

leményem szerint a valószínűségi számítás igen gyengén oktatják számunkra az egyetemen, pedig a gyakorlatban nagy szükségünk van rá. Ugyanakkor például az integrálszámítás eddigi pályafutásom alatt még soha sem kellett. Fontos tárgynak tartom még a mai hallgatók számára a modern polgári közgazdaságtan történet alapos ismeretét. Akár néhány olyan feleslegesnek tűnő tárgy terhére is, mint például az áruismeret, legalábbis azt a tananyagot tekintve amelyet még mi tanultunk.

Lehet, hogy azóta változott az anyag. Ezt a tárgyat az egyetemen igen rosszul oktatják. A matematika oktatását is sokkal hatékonyabbá, rendszerezettebbé lehetne tenni.

LAJOS SÁNDOR: A matematikát — sajnos talán a kevés gyakorlat miatt is — elég nehezen értik meg az esti hallgatók. Ebből következően a vizsgákon a bukások nagyobb száma. Véleményem szerint már a felvételi vizsgák során sokkal nagyobb szórást kellene alkalmazni. Akkor kevesebb meglepetés érné őket az egyetemi évek során. Kétségkívül komoly nehézségeket okoz tanszékünk számára, hogy az első éves esti hallgatókat döntő többségben külső munkatársak oktatják. Számukra meglehetősen alacsony az oktatási óradíj. Sok esetben tapasztalható, hogy nem is igyekeznek többlet adni a hallgatóknak, mint ahogy őket fizetik. Részben a pedagógusi felelősségérzetük nagyobb tudatosításával, részben pedig a valóban igen alacsony honorárium rendezésével ezen a problémán már a közeljövőben feltétlenül segítenünk kellene. Természetesen a tanszék gyakorlatvezetői munkájukra való felkészültségük fokozottabb segítség is biztosítani akar.

VARGA SÁNDOR: Számomra rendkívül kellemes feladat az esti hallgatók oktatása. Előnyös helyzetet teremt számunkra az a körülmény, hogy a hallgatók egy része a szakterületen dolgozik. Tapasztalatom szerint egy nagyon fontos mozzanata az esti és levelező hallgatók oktatásának a hozzáállás kérdése. Az időt jobban kihasználják, jobban figyelnek az előadásokon és ezért az oktatás is — érthetően — szívesebben foglalkoznak velük. Kétségkívül magas azon hallgatók száma, akik egyszerű adminisztratív munkakörből kerülnek az egyetemre és a diploma megszerzése után sem változik helyzetük. Ez olyan realitás, amellyel feltétlenül számolni kell a tagozat további sorsának rendezésekor. Az elkövetkezendő évek során fokozottabban felül kell vizsgálni, hogy kinek a munkaköre teszi szükségessé a közgazdasági egyetemen való továbbtanulást. A vizsgáztatás légkörét illetően, néhány oktató túlzott szigorúságával kapcsolatban az utóbbi években valóban hallatszottak jogos, vagy kevésbé jogos panaszok. Ha egy-egy csoportból 3-4 ember megbukik, ez még nem biztos, hogy baj. Sőt, a szükség szerű igényességet bizonyítja. Ha ilyen kifogások azonban sorozatosan egy-egy vizsgáztatóval szemben merül-

nek fel, akkor az egyetem vezetőségének feltétlenül fel kell figyelnie. Ami az elsőévesek un. szűrővizsgáit illeti, szükség szerű — ahol van ilyen — a túlfeszített légkör enyhítése, de a légkör és a követelményeket nem szabad összekeverni. Az utóbbiból nem lehet engedni.

A vizsgáztatók kötelessége, hogy bebizonyítsák, tudatosítsák a hallgatóval, hogy őt jogosan buktatták el, tudása nem üti meg a kívánt mértéket.

ANGELI ISTVÁNNÉ: A hallgatók részéről kétségkívül sok panasz hangzott el a rövidített vizsgaidőszak miatt. A mi adminisztrációs tapasztalataink szerint azonban néhány évfolyamon számottevően jobb vizsgaeredmények születtek, mint a korábbi években. A mostani ötödésves esti, ipar-szakos hallgatóknak például a kötelező 5 vizsgából a tavalyi 7,8 %-kal szemben idén csak 4,6 %-a szerzett elégtelen osztályzatot. A levelező tagozaton pedig a tavalyelőtti 5,33, s a tavalyi 5,26 %-kal szemben csak 3,1 %-uk bukkott meg valamilyen tárgyból.

Sajnos a mi tanszékünkön is hasonló problémák vannak, mint a matematikusoknál. Nálunk is sok külső óraadó van alkalmazásban. Komoly erőfeszítéseket teszünk annak érdekében, hogy a félévben lévő, külső óraadók is kötelességüknek érezzék a leghatékonyabb oktatást, de a honoráriumokkal kapcsolatos problémák — mondanom sem kell — a statisztika tanszéknek is komoly gondot okoznak.

BEDŐ GYULA: A matematikával kapcsolatban — nem védelmében, mert nem szorul arra! — elmondhatom, hogy a közgazdász szakma komoly, más végzettséggel nem pótolható mesterségbeli tudást jelent, aminek egyik rendkívül fontos része, eszközrendszerében objektíven nélkülözhetetlen, így egyre inkább eleme. Ismerete és hatékony alkalmazása a közgazdasági munkában nem mellőzhető! Oktatásunk módszerei azonban feltétlenül további tökéletesítésre szorulnak. Az eddigi 4 féléves oktatást 6 félévre növeljük. Általános, alapozó matemati-

Bedő Gyula elvtárs befejezésül megjegyezte: Bár a meghívott esti és levelező hallgatók közül többen nem jelentek meg, a résztvevők sok érdekes problémát vetettek fel, hasznos javaslatokat, ötleteket mondtak el. S ha nem is mindenben egyezik teljesen a véleményünk, én okvetlenül tanulságosnak tartom e beszélgetést, és azon leszünk, amit csak lehet és szükségesnek, előrevivőnek tartunk, hasznosítsunk is. Részvételi-kért és aktivitásukért köszönettel tartozunk, és reméljük, hogy más körben, szélesebb hallgatói publikum előtt tanulságos beszélgetéseket folytatnak.

Az elhangzott észrevételek részletes ismertetésére hely hiányában sajnos nem vállalkozhattunk. De fő, hogy volt, aki azokat hallotta az egyetem vezetői és oktatói közül és Bedő elvtárs ezzel kapcsolatos utolsó megjegyzései is megnyugtattak bennünket. Szerkesztőségünk a következőkben szándéka szerint az eddiginél nagyobb teret kíván szentelni az esti és levelező tagozat sajátos oktatási problémáinak a lap hasábjain is.

Dr. Bedő Gyula

kát fogunk oktatni 3 félévig, s a következő 3 félév során ismertetjük meg a hallgatókat a szakágazati matematika különböző anyagával. Néhány hozzászólásban felmerült még az, hogy célszerű lenne az esti és levelező hallgatók számára több szemináriumot tartani. Ezeket a javaslatokat én még kiegészíteném azzal, hogy tovább növelni az oktatás hatékonyságát, ha egyes foglalkozásokat, különösen a szak-szemináriumot a nappali és esti hallgatók számára közösen tartanánk.

PRILESZKY ESZTER: A szemináriumok fontosságával kapcsolatban szeretném még megjegyezni, hogy azokat az oktatóknak legalább olyan komolyan kell venni, mint ahogy a hallgatóktól megkívánják. Mert például a levelezők számára egy félév alatt három szeminárium szerepel az órarendben, s ha csak egy is elmarad, már komoly problémát jelent a tananyag elsajátításában. Nálunk például az esti tagozaton, ahol tanterv szerint kéthetente van foglalkozás előírva, az első félév során egy s e félévben egyetlenegy külker szakszemináriumot sem tartottak! Kérdezem én, ezután milyenek lesznek a szakdolgozattal kapcsolatos és a vizsgakövetelmények?

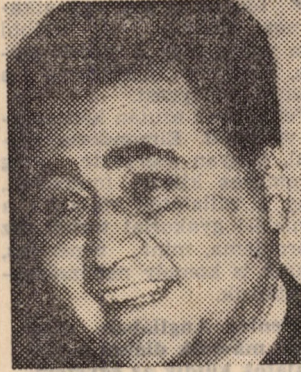
BEDŐ GYULA: Ki Önök-nél a szakszeminárium-vezető?

PRILESZKY ESZTER: Radó elvtárs.

BEDŐ GYULA: No, ezt nem árt tudni! Csak annyit mondhatok elvtársnő; kényelmetlenül érzem magam ezt hallva; intézkedünk, hogy a kar dékánja és a tanszékvezetője gondoskodjon hasonló esetek elkerüléséről. Kár, hogy nem korábban tudtuk e tűrhetetlen mulasztásról, amely a tanterv súlyos megsértése, semmibevevése! De jobb későn, mint soha! Látják még mire is jó a kerekasztal-konferencia, csak nehogy elfelejtsek az ismertetésből e — merem remélni — kirívó esetet.

Prileszky Eszter

Dr. Varga Sándor

Dr. Szabados Anna

Dr. Gyenge Erzsébet

Kazar Péter

Kun Agnes

Losonczy Livia

Időszerű feladatok

Egyetemünk pártbizottsága áprilisi ülésén az egyetemen folyó oktató-nevelő munka korszerűsítésével kapcsolatos kérdésekkel foglalkozott. Megállapította, hogy a korszerűsítés végrehajtásában már jelentős eredmények születtek — az I. évfolyamos hallgatók új tanulmányi rendje, egyes tárgyak koncentrált oktatása, új tárgyak, tananyagok kidolgozásának megkezdése, egyetemi demokratikus formák kialakításának megkezdése —, de annak továbbfejlesztése érdekében még igen jelentős — főleg tartalmi — feladatok állnak a pártbizottság előtt. Ezek közül a legfontosabbak:

Hatékonyabban és nagyobb mértékben kell segíteni és ellenőrizni a korszerűsítési folyamatot, jobban ki kell használni a demokratikus vitalehetőségeket a korszerűsítési munkával kapcsolatos nézetek tisztázása érdekében. Itt jelentős feladat hárul a hallgatói pártcsoportra és a KISZ-aktivákra, akiknek segítségével a demokratizmusnak nemcsak formai, hanem tartalmi vonatkozásait is szélesíteni lehet és kell.

A pártbizottság kezdeményezően kell fellépni a korszerűsítéssel kapcsolatos új szak- és szakágazati tárgyak kidolgozása terén, a tanszétek közötti koordináció megszervezésében és annak biztosításában.

A pártbizottság következtetésében kell lenni az irányban, hogy az állami munka minden szintjén megvalósuljon a helyesen értelmezett demokratikus centralizmus.

Az I. éves hallgatók szakmai-politikai képzésében és nevelésében hatékonyabban és szervezettebben is meg kell működtetni a párt- és KISZ-szervezeteket. (Az első éveknek nem tartoznak egyik karhoz sem és ennek következtében egyik kar párt- és KISZ-szervezetéhez sem.) A mostani első évek

„reformoktatása” alapján szerzett tapasztalatokat és a felmerült problémákat fel kell dolgozni, hogy azokat hasznosítani lehessen az elkövetkezendő években.

Javítani kell a szakmai munka ideológiai-politikai vonatkozásaiával összefüggő tevékenységet. A tanszéki pártcsoportoknak támogatni és elősegíteni kell a tanszék előtt álló feladatok megoldását, kezdeményezőbnek kell lenniük abban, hogy számba vegyék az elért eredményeket és az elmaradást, hogy kutassák az elmaradás okait és megszüntetésének lehetőségét.

A pártmunkával kapcsolatban a pártbizottság megállapította, hogy a hosszúra nyúló általános eszmecsere helyett a pártmunkában a konkrét kérdések vizsgálatára, a megfelelő döntés előkészítésére kell a hangsúlyt helyezni a döntés után pedig kell a végrehajtás elvégzését. Ezeknek érdekében tani kell a konkrét elemzését, a problémák felismerését, a problémák megoldásának felismerését. Gondoskodni kell a munkák megkezdéséről, hogy a konstruktív eszmecsere a döntések előkészítésében és meghozatalát szolgálja, döntések után biztosítani a végrehajtást, érvényt szerzve a centralizmusnak.

Arra kell törekedni, hogy az új kollégium a szakmai, politikai munkában kiváló hallgatók mindenirányú továbbfejlesztését biztosítsa. Lehetővé kell tenni, hogy a középiskolában tanuló legtehetségesebb fiatalok — már középiskolai tanulmányaik alatt — szervezeten az egyetemhez kapcsolódjanak.

A pártbizottság előtt álló feladatok felmérése valóban központi feladat. A feladatok végrehajtása azonban a párttagok lelkiismeretes és felelősségteljes munkáján áll vagy bukik.

—S—

Beszélgetés az I. évfolyam politikai nevelőmunkájáról

Május 2-án délután az egyetem pártbizottsága az I. évfolyam KISZ-vezetőségét és mintegy 40 hallgatóját megbeszélésre hívta össze. A beszélgetés témája az I. évfolyamon folyó politikai munka tapasztalatai és a munkaszervezés hosszú idő óta részt vevő (kitüntetéssel rendelkező) szülők gyermekeinek részvétele az évfolyam politikai munkájában.

Az évfolyamon eddig eltelt időszak politikai munkájáról és a régi párttag szülők gyermekeinek e munkába való eddigi bekapcsolásáról dr. Benedeki Jánosné, a Párt-vegrehajtóbizottság agitációs felelőse tartott rövid bevezető értékelést. Az évfolyam tanulmányi és politikai munkája a KISZ-munka beindítása és javítása érdekében tett erőfeszítések a mostani félévben eredményesnek tekinthetők. Sikertörténet a tanulmányi csoportok (KISZ-alapszervek) többségében a politikai nevelőmunkát beindítani, s a pozitív indítás hatása mind bizonyos tömegfeladatok megoldásában (május 1.), mind pedig a szakosítást előkészítő munkában, a jellemzők készítésében általában érződik. Az évfolyam KISZ-vezetőségének munkájában, valamint az alapszervekben folyó politikai nevelőmunkában általában aktívan vesznek részt a beszélgetésre meghívott fiatalok, bár néhányuk nem mentes bizonyos hibáktól (pl. türelmetlenség, elzárkózás, irreális politikai felkészültségi mérce állítás tanulótársaival szemben).

A vitában több mint húszan vettek részt az I. éves hallgatók közül. Felelősen mérlegelték szerepüket és az évfolyam arculatát, s számos javaslatot is tettek, amelyek általában felhasználhatók a KISZ-munka szervezeti ke-

reteinek és tartalmának további javítása érdekében. A vita és a hozzászólások másik központi kérdése a szakosítás-hoz szükséges jellemzők elkészítésével kapcsolatos politikai feladatok, s a csoportokban folyó ezzel kapcsolatos eddigi munka kritikus és önkritikus értékelése volt.

A megbeszélésen részt vevő pártbizottság tagjai közül Szuhai Miklós elvtárs, a pártbizottság szervező titkára és Józsa Ödön elvtárs, az I. évfolyam PB-felelőse.

A vita leszűrt tapasztalata a többi között az is, hogy ilyen csoportos beszélgetéseket (különböző rétegekhez ismertetve) rendszeresebben és már az első félévtől kezdődően szükséges szervezni az I. évfolyam hallgatói között.

J-é

Puska

— Pénteken ZH-t frunk matetkből és pégéből, szombaton franciából, hétfőn statisztikából, kedden elővizsgát teszünk földrajzból, szerdán oroszból írásbeli vizsga... Most honvédelmi ismeretek oktatására igyekszem.

— Most?

— Igen. Lőni fogunk. Célba. Nyolckor indulunk!

— Nehezen! Nyolc óra húsz. Lemaradsz!

— A késést már bekapcsolódottam magamnak. Különben is ma délelőtt már úgysem tudnék tanulni.

— Kell ez a kis kikapcsolódás.

— Jót aludtam az éjjel, nekem az elég... Félév elején eleget „kikapcsolódtam”, akkor nem volt se ZH, se lővészet, bár, ami a honvédelmi ismereteket illeti, arról volt szó. Egyébként nem is bánom ha már nem készültem fel rendszeres, legalábbis a puska kezelésem legyen biztos!

— zu —

Dr. Gazda Tamás

Angeli István

Pongrácz György

Losonczy Livia

Dóczy

Prof. John Lloyd látogatása

Beszélgés a marketingről — ahová többen is eljöhettek volna.

A nagy tanácsteremben kb. annyian voltunk, mint például népgazdterv előadásán a vizsgaidőszak előtt egy héttel. Rövid várakozás után az ipar-gazdaságtan tanszék tanárai-
nak kíséretében belépett a terembe egy középmagas, 35 év körüli mosolygós férfi. Dívatos szakállt viselt, ahogy a „nagy-könyvben” meg van írva...
Dr. Megyeri Endre bevezető szavaiból megtudtuk,

hogy prof. John Lloyd, a coventry-i Technológiai és Üzletkötési Intézetben dolgozik. Az Országos Vezetői Központ meghívta a hazánkba,

ahárom hetet töltött a hazánkban. Lloyd professzor, már el foglalkozik és ezt a tanszék is oktatja az intézetben. Kérésünkre elmondotta, hogy az intézetben még csak 5 tanuló van, akiket a vállalatok szerveztek meg. Heti két-három órát mind a gazdasági, mind a műszaki egyetemeken üzemeltetésük kerül előadásra az ún. politéchnikai képzés keretén belül.

Az oktatást a hallgatók végzettsége szerint két részre lehet osztani:

1. Az undergraduális (középiskola utáni) képzés.
2. A postgraduális (diploma utáni) képzés.

A RENDES HALLGATÓK OKTATÁSA

A marketing oktatási tapasztalatai megmutatták, hogy helyes volt a tárgy egyetem elvégzés utáni oktatása, ugyanakkor ez nem oldotta meg a szakemberhiányt.

Mivel a 18-20 éveseknek nincsenek még megfelelő gyakorlati tapasztalataik, az első tanévben el kell sajátítaniuk a gazdasági alapismereteket. Ezután 7 hónapra az iparba kerülnek.

Itt részt vesznek a közvetlen termelésben, hogy megismerjék a technológiát, majd ki-ki a beszerzési vagy bérbeszerzési, stb. kerület. A hallgatók a gyakorlat után szakosodnak, például marketing beszerzés, számvitel stb. A marketing szakosok a II. évben mélyebben ismerkednek meg a gazdasági tárgyakkal. Míg az első évben mikroökonómiai ismereteket szereztek, most a gazdaság makroszintű elemzésével foglalkoznak. A matematikai és statisztikai tanulmányok mellett, operációkutatási ismereteket szereznek. Tanulnak szociológiát, pszichológiát, kereskedelmi jogot.

Ezen túlmenően, általános bevezetést kapnak a marketingbe. Az év további részében

10 hónapra ismét kikerülnek az iparba, de ezúttal más speciális területekre. Aki tehetőséges, az a gyakorlati eredményei alapján, tanulmányai elvégzése után a cégnél maradhat.

A harmadik évben teljesen specializált oktatás folyik. A közgazdaságtan területén vállalatelmélettel és gazdasági tervezéssel foglalkoznak, továbbfejlesztik operációkutatási és statisztikai ismereteiket. A marketingben belül is szakosodnak, például a fogyasztói viselkedés vizsgálatára. Emellett árképzési, piactervezési és kutatási, valamint hirdetés-ismertetési szerepek, tanulnak nemzetközi kereskedelmet, szállítást stb. A szakdolgozat megírása, megvétele után megkapják a diplomát (MS-degree). Lloyd professzor ezután oktatásmódszertani kérdésekről beszélt. Elmondotta, hogy azok a II. évesek, akik marketing szakágazatra jelentkeztek, tesztrendszerű „vizsgát” tesznek, melynek lényege, az általános közgazdasági intelligencia vizsgálata.

A fogyasztói viselkedés (consumer behavior) és a vásárlási indíték szociológiai megközelítése — mondtotta a professzor — az oktatás alapja.

Véleménye szerint a legjobb oktatási forma a szeminárium. Főlegesen olyan anyagból előadást tartani, amely jegyzetből elolvasható. Csupán a nehezen érthető részekből van előadás. A kötelező irodalmat hetenként adják meg. A szemináriumi munka fontos részét képezik a referátumok, korreferátumok. Általános alapelvként emelte ki a professzor, hogy mindig többet ér valaminek a megbeszélése, mint passzív meghallgatása. A megbeszéléseken mindig „közbe” lehet szólni, feltéve ha betartják a parlamentáris formát.

A szemeszter kétharmad részében a tananyag feldolgozását végzik, a fennmaradó 10 héten esettanulmányokat beszélnek meg. A marketing olyan tudomány, ahol a szakember egy konkrét problémát old meg. Az adott kérdést, mindig sokoldalúan kell megközelíteni, logikai szempontból (piackutatás), műszaki oldalról és a gazdaságpolitikai alapelvek figyelembevételével.

A POSTGRADUÁLIS KÉPZÉS

1. Legmagasabb szintű (MS-degree), az egyetemeken business school-jain.

a) Bármely egyetem elvégzése után egy éves kurzus, melyre alapos felvételi vizsga után lehet bekerülni. b) Tanfolyam középfokú végzettségű, komoly

ipari gyakorlattal rendelkező szakemberek részére. 2. Középszint. Intenzív bentlakásos kurzus, maximum 3 hónap.

3. Vezetési ismeretek keretén belül heti egy alkalommal előadás. Ez utóbbi nem felelt meg a várakozásnak, mert nem biztosította a gyakorlati képzést.

Vendégünk ezután kérdésekre válaszolt. Elmondotta például, hogyan szervezte meg hároméves kitaró munkáját, hogy a vállalatok vállalják a termelési gyakorlat terhet. Ez a probléma, mint ismeretes, nálunk is komoly nehézségeket okoz.

Jelenleg Angliában minden második diákot a vállalatok küldik az egyetemre. Az intézet viszont minden alkalommal vitára

...A beszélgetés tovább folyt. Szó került a termelési eszközök piackutatásáról, az ún. KK-munkáról, és a marketing európai és amerikai gyakorlatának összehasonlításáról, az agresszív, illetve megértő hozzáállásról. Az angol professzor előadásán sok érdekeset és hasznosat hallottunk. Több figyelmet érdemelt volna, mind a hallgatók, mind a tanszék részéről.

KAZÁR PÉTER

Korrigál a tanszék

Lapunk legutóbbi számában táblázatokat közöltünk az ideén végző, különböző szakos hallgatók elhelyezkedési lehetőségeiről, azzal a megjegyzéssel, hogy táblázataink egy-egy áprilisi időpontnak megfelelő állapotot rögzítenek. A fenti határidőig a nemzetközi szakos hallgatók iránti igény bizony igen kevésnek tűnt (20 fő).

A Nemzetközi Kapcsolatok tanszék a lap megjelenése után megkereste szerkesztőségünket, s újabbkérdő kimutatásokat bocsátott rendelkezésünkre, melyek szerint a különböző vállalatokhoz, intézményekhez, társadalmi szervezetekhez való elhelyezkedési lehetőségek (pl. HUNGAROTEX, IBUSZ, VIDEOTON, Rádió, MUOSZ, MALEV stb.) már megközelítik a félszázat (47). — Tüligény van tehát!

Az illetékes tanszék tehát sietve korrigált, hogy a hallgatók között ne okozzon riadalmat az elhelyezkedési lehetőségek.

Követésre méltó, dicséretes gondoskodás...

bocsátja tanulmányi programját, s ebben a vállalatok képviselői is részt vesznek.

A kérdés megoldását azonban leghatékonyabban az állam adópolitikája szolgálta. Eszerint a vállalatok bérarányosan egy bizonyos összeget fizetnek be a tanulmányi alapba, s ezt csak akkor kapják vissza, ha szerveznek üzemi gyakorlatot. Ma már a vállalat igénye csaknem kétszeresen felülmúlja a hallgatók számát. Öt évvel ezelőtt az angol iparban „rájöttek”, hogy emelni kell a kereskedelmi műveltség szintjét. A termelés-centrikus szemlélet még mindig a vállalatok 50 százalékára rányomja bélyegét. Lloyd professzor véleménye szerint Angliában 10 évvel ezelőtt volt hasonló helyzet, mint ma nálunk...

TOLL-HEGYRŐL

Kedves titkár elvtárs!...

Napok óta, ha belépek a KISZ-bizottság ajtáján, mindig ugyanaz a látvány fogad: az asztalon magasodó stencilek alig apadó halmaza. Az első oldalon a felhívás: „Kedves titkár elvtárs! ... A kérdés fontosságára, jelentőségére, valamint a vizsgaidőszakra való tekintettel, kérünk, hogy különös gondot fordíts az alapszervi taggyűlés előkészítésére...” A további oldalakon a Működési Szabályzat-tervezet egyetemünkön bevezetésre váró rendelkezéseinek kivonatát olvasom. Már a futólagos betekintés is elég arra, hogy a kérdések sokasága merüljön fel minden olvasóban.

Az új ösztöndíjrendelet megváltoztatja eddigi mechanikus költségvetésünket. Nem elég előre kiszámítani a várható vizsgaidőszakot és a velejáró tanulmányi ösztöndíjat már a zsebünkben érezni. A től-ig rendszerben a tanulócsoporthoz tartozó lesz bizva, kinek, milyen összeget ítélt megadott határon belül. És egymás után támadnak az újabb kérdések: Hogyan alakulnak az ösztöndíj alapfeltételei, a vizsgajegyek az egyes tanszékek átlagában? Kiegyenlítődnek-e a jövőben, realitásként vehetők-e ma a „buktató” és „elnező” tanszékek osztályzataiból kialakuló félszázalékos átlagok? A hallgatói képviselet elfogadásra váró rendszere elég hatékony lesz-e a tantárgyak ismeretanyagának és vizsganormáinak szintrehozásához? A tananyag és a vizsgák mai rendszere korszerűsítési igényeinket szolgálják-e, vagy pedig az új szabályzat biztosít a hallgatóknak olyan hatáskört, hogy ezt kikényszeríthessék? Maguk a diákok érvényesíteni tudják-e kapott jogukat, vagy a többség ezután is csupán néhány társa munkájának közömbös szemlélője lesz? Megvalósul-e a demokrácia a választási rendszeren túl is, lesznek-e folyamatosan számonkérői a képviseletükkel megbízott diákoknak?

A Szabályzattervezet mostani elhanyagolt vitája is arra figyelmeztet, hogy meg kell tanulnunk még a demokrácia gyakorlását. A közeli vizsgaidőszak, a minisztériumi rendeltetéstervezet kétsége, az információs hiányosságai lehetnek okok, adhatnak magyarázatot, de felmentést nem. Saját „polgári törvénykönyvünket” kell most alaposabban megismerni, szükségesnek látott változásokat javasolni, egyetértésünknek hangot adni. Már első olvasásra is számos kérdés merül fel, egy-két órányi gondolkodást, vitát, tehát kell és érdemes erre áldozni, kivonva magunkat akár a könyvtár, a jegyzetek bövököréből is. Régi, szinte hagyományosnak mondható gyakorlat felszámolását kezdehetjük meg ezzel a KISZ-alapszabálytervezet, hogy akik ma nem érnek rá határozni saját jogokról és kötelességeikről, holnap ne legyenek a demokrácia leghangosabb számonkérői. A demokrácia — a véleménykérés, szavazás és döntés alkalma nem jön mindig házhöz. Ilyenkor nekünk kell a közelébe menni, akkor is, ha ez pillanatnyilag áldozatot jelent. Érdekeink védelme saját dolgunkban csak állandó kollektív ellenőrzés mellett valósítható meg.

Kékesi Katalin

Jelentős lépés előre

SZIMPOZION A NEVELÉSÉRŐL EGYETEMÜNKÖN

ciális szerepe a nevelőmunkában” címmel a többi között a szocialista közgazdász specifikus szemlélyiség jegyeivel foglalkozott, és ez első kísérlet a szocialista közgazdászszakember egyéniségének tudományos meghatározására.

Az előadó hangsúlyozta, az oktatott tananyag mellett, az oktatás módszereinek jelentőségét e személyiségjegyek kialakításában. Közgazdász-képzésünk alapkövetelménye a közgazdasági szemlélet, közgazdász „beállítottság”, valamint az osztályirányultság tudatos kifejlesztése. Ez utóbbi például azt is jelenti, hogy a tananyagban a politikai tartalom valódi tartalom legyen, ne csak illusztráció. Az egyetemünkön végrehajtott és folyamatban levő oktatási reformhoz elválaszthatatlanul kapcsolódik a nevelési módszerek korszerűsítése.

Erről beszélt Szabó Kálmán elvtárs megnyitójában, ahol találóan emelte ki a későbbi előadásban elemzett kérdést: az új viszonyok között két általános érvényű elvet kell előtérbe helyezni: az önálló ítéletalkotást és a gyakorlati előrevitel készségére való tudatos nevelést.

Az egyetem vezetői, oktatói, köztük rektorunk részvétele a kétnapos konferencián bizonyítja az egyetemi kollektíva érdeklődését és ösztönző erővel hat a nevelői munka alaposabb, szélesebb körű folytatására.

A második napi előadást Zalai Györgyné dr. tartotta a nevelőmunka más-sik legfontosabb oldaláról, a tanulócsoporthoz: „A tanulócsoporthoz, mint önte-

vékeny nevelési alapegység” címmel.

Az előadó vázolta az egyetemi közösség ismérveit, hangsúlyozta a közös tevékenység szerepét a kollektíva kialakításában. Elmondta nevelési tapasztalatait a reformról, végül az oktatók egyre növekvő felelősségéről beszélt.

A konferencián felmerült kérdések nem kis szerepet játszanak a KISZ-szervezet munkájában.

Eppen ezért fájó számomra a KISZ vezetői aktivitásának távolmaradása. Ez nem magyarázható a megkezdődött vizsgaidőszakkal, hiszen a KISZ-vezetőknek mindig többet kell vállaltaniuk. Hasznos lenne, ha az ősszel induló KISZ vezetőképző-tanfolyam

egyik bázisának tekintendő a konferencia anyagát.

Ehhez segítséget nyújthat az előadásokat, korreferátumokat, valamint a fontosabb hozzászólásokat tartalmazó rövidesen megjelenő kiadvány.

A rendezvény érdeklődést váltott ki egyetemünk falain túl is. A résztvevők között jelen volt a Felsőoktatási Kutatóközpont vezetője, az Országos Egyetemi Nevelési Munkaközösség, az Országos Pedagógiai Intézet és több budapesti felsőoktatási intézmény képviselője.

A nevelési munka korszerűsítéséről szóló kétnapos tanácskozás méltó része volt az idei jubileumi eseménysorozatnak, s úgy érzem, ha nem is a következő napokban, de a jövő oktatási évtől kezdve, oktatóink és hallgatóink hatékonyan hasznosíthatják az itt elhangzottakat.

Meruk József

Ballagás

...Elmegyek, elmegyek — hosszú útra megyek...

(Kádár J. felvétele)

TURMIX

Tercetítés.
Első napon az Úr importálta a világhosszút...
—:—
Csel.
Odysseusz becsapta a trójaiakat és saját seregét lóvá tette...
—:—
Meditálás.
Jobban tette volna Caesar, ha a kocka helyett a gabonát veti el...
—:—
V. László.
Minden hájjal felkent ural-
kodó...

Fogyókúra.
Ezentúl nem eszem két étkezés között...
—:—
Telekkönyv a szerelemlől.
Negyedtelek kislány: — De én úgy szeretem a negyedtelek kislányt, hadd legyen a felesége!
Negyedtelek papa: — Nem lehet, lányom.
Negyedtelek kislány: — Miért, mi lenne, ha hozzámennék?
Negyedtelek papa: — Lányom, féltelek...
—:—
Filozófia.
A lét határozza meg a humort, vagy a humor a létet?
Halász Géza

KALAND A NAGY VÍZEN

Gyönyörű napsütéses időben került sor a KISZ-bizottság szervezésében a hajókirándulásra. A kitűzött programnak megfelelően a Hunyadi, enyhé negyedórás késéssel startolt a Belgrádrakparti állomárról. Szerencsére — mert így még azok is elérték, akik egy kettes vil-

amos bedöglése miatt, futni kényszerültek. Mire az Erzsébet-hídhöz értünk, már kialakultak a különböző beszélgető, napozó, és kártyatársaságok. A hangulatot — amely egyébként is jó volt — fokozta a jelenlévő Neotonék pompás beat-zeneje, melyre min-

denki táncolhatott, aki tudott. Szerencsére ez, a mai táncokat tekintve, nem ütközött túlzott nehézségbe: csak két láb kell, amin álljon az ember, és két kar, amellyel különböző kigyózó mozdulatokat végezzen. 11 órakor az érdeklődők divatbemutatót láthattak, csodálatosnál csodálatosabb, rövidnél rövidebb, színesnél színesebb ruhákat.

A belépésnél kapott kicsiny biléta a hajó éttermében, illetve büféjében hét Ft-ot ért, így tulajdonképpen a kirándulás Visegrádra Neotonékkal, divatbemutatóval, hajóval és napsütéssel együtt, tizenhárom Ft-ba került.

Ennyi pénzért azt hiszem, fölösleges volt a jegyek egy részét középiskolásoknak eladni; úgy érzem, nálunk is akadt volna elég vállalkozó, és a hajó akkor is zsúfolásig megtelt volna.

A hajó éttermében bőséges volt a választék: pirított máj és rántott sertésszelet állt az éhes közgazda-jelöltek rendelkezésére.

Visegrádra megérkezve szétoszlottunk. A végcéli szinte mindenki számára a Fellegvár volt, bocsánat, „Főleg Vár.” Az utóbbi években állandóan restaurálják, így még azoknak is, akik nemrégiben jártak Visegrádon, akadt újdonság.

Óreg kövekben, fiatal lányokban, szép kilátásban gyönyörködhattunk. A legbátrabbak, (ha kevesen is, de voltak ilyenek) megfürödtek a jéghideg Duna vizében, akik viszont szeretik ugyan a hideget, de csak a torkon lecsúsztatva, azok számára Kinizsivel és Kóbányaival szolgált az eszpresszó.

Szépen eltelt az idő. Visszafelé ismét, de most már az alkonyra hajló nap fényében élvezhettük a Dunakanyar és a hajóút szépségeit. Mire Pestre értünk, beesteledt. Szép volt a hajóról látni, a kivilágított Budapestet.

A kiránduláson részt vettek külföldi, NDK-beli vendégek is. Az üzemeknek, ahová nyáron diákjaink dolgozni mennek, mérnökei illetve igazgatója voltak. Ők is elismerően nyilatkoztak a programról.

Kikötöttünk. Mindenki fáradtan, de jókedvűen ment haza.

★

Sajnálatos esemény zavarta meg ezt a szép kirándulást. Mikor közeledtünk Budapesthez, a hajó személyzete, nagyon kedves gesztusból kikapcsolta a hajóvilágítást, hogy minél jobban élvezhessük fővárosunk ragyogó fényeit.

Ezt az alkalmat kihasználva valaki kiemelte egyik társunk táskájából filmfelvévőgépét. Sajnálatos dolog, hogy ilyesmi előfordulhat egy egyetemi kiránduláson.

Kecskés Imre

Nem ezt vártuk!

Az afrikai egyetemi hallgatók magyarországi szervezete április 26-án a gyarmati fiatalok napja tiszteletére táncestélyt szervezett egyetemünkön. Elvártam volna, hogy hallgatótársaim, már barátok kedvéért is, szép számmal megjelennek majd. Csillagunk kevéssé mondható szerencsésnek: három vagy négy közgazdász hallgató jelent meg, de egyetlen lány sem akadt köztük. Szó nélkül hagynám a kevés számú megjelenést, ha nem éppen a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatóiról és egy antiimperialista megmozdulásról kellene beszélnünk. Az emberi szabadság, a gyarmattartás elleni küzdelem ezen egyetem hallgatóinak természetes, szinte tanulmányaikból következő alapelve kell hogy legyen!

Eddigi tapasztalataim sem azt bizonyítják, hogy ezen elvek hiányoznának náluk, de még baráti kedvességüket sem kevesellhetem. Lehetséges volna mégis, hogy elveiknek, barátságuknak csak az egyetemi tanterem között van látzata?

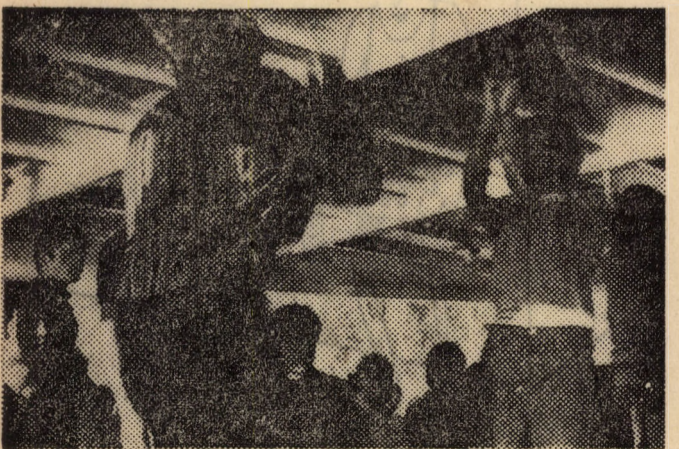
Johnson Omotosho

A hajó tatján: eső helyett köpönyeg

Cumizva a sör olyan, mint az anyatej?

A hajó mélyén: tánc-turmix (Foto: Kádár)

Már lehet számolni!

Az igazgatási titkárság a művelődésügyi miniszter utasítását az alapján elvégezte a II. évfolyam hallgatóinak próbabesorolását, hogy előze-

tes tájékozódást lehessen szervezni a hallgatóknak a jövőben juttatható állami támogatásokról.

Az utasítástervezet megszabta öt jövedelmi kategóriába tar-

tozó hallgatók számát a jelenlévő jövedelemigazolási alapján határozták meg a társadalmi és a népköztársasági ösztöndíjasok nélkül. Eszerint:

Az egy családtagra eső jövedelem:
A II. évf. hallg. száma

500 Ft-ig	501—800 Ft-ig	801—1100 Ft-ig	1101—1400 Ft-ig	1400 Ft felett
48	103	94	47	119

A jövedelemigazolásban foglalt adatoktól eltérően a hallgató egyvel magasabb vagy alacsonyabb kategóriába sorol-

ható, ha olyan egyéb információk állnak rendelkezésre, amelyek a család magasabb vagy alacsonyabb életszínvonalára utalnak.

Az általános tanulmányi ösztöndíjat a vizsgaátlag alapján kell megállapítani, az alábbiak szerint:

Tanulmányi átlagok:
Fizethető összeg:
A múlt félévi átlagok alapján

3,51—3,99-ig	4,00—4,50-ig	4,51—5,00-ig
100—200 Ft-ig	200—300 Ft-ig	300—500 Ft-ig
69 fő	49 fő	9 fő

II. évfolyamos hallgató részéről volna általános tanulmányi ösztöndíjban az új rendelkezések szerint.

A tanulmányi ösztöndíj új rendje csupán a fizethető ösztöndíj alsó-felső határait adja meg. Az egyes hallgatók ezen belüli besorolását, csoportjarsai javaslatai szerint Ösztöndíj Bizottság állapítja meg. A maximális vagy a minimális, illetve a kettő között levő összeg javaslásánál a csoportnak minden — az adott

hallgató tanulmányi munkájára, mozgalmi tevékenységére, emberi magatartására vonatkozó — lényeges vonást mérlegelni kell.

A próbabesorolás azt mutatja, hogy a jelenlegi II. évfolyamon mind a szociális támogatás, mind pedig a tanulmányi ösztöndíj összege magasabb lenne, mint a jelenleg érvényben levő rendelkezések szerint. Az évfolyamon az új ösztöndíj-rendszer eredményeként 42 500,— Ft-tal több

szociális támogatást és 89 750,— Ft-tal több tanulmányi ösztöndíjat fizetnének ki.

Az új rendszer jövedelemkategóriák szerint változik. A térítések összege jövedelemkategóriák szerint változik. A térítések a vizsgált évfolyamon 94 800,— Ft-tal emelkednének. Emlékeztetőül közöljük az utasítástervezet előirányzatait jövedelemkategóriák szerint a térítések nagyságára vonatkozóan, kollégiumban és nem kollégiumban lakók bontásában:

Jövedelmi kategória

Kollégiumban lakó hallgató

Nem kollégiumban lakó hallgató

I.
II.
III.
IV.
V.

50,— Ft
100,— Ft
250,— Ft
500,— Ft
700,— Ft

40,— Ft
80,— Ft
140,— Ft
240,— Ft
—

(Kékesi)

Mérleg... SPORT... Mérleg

Lapunk hasábjain már eddig is több ízben hírt adtunk egyetemi sport klubunk eredményeiről. Most röviden átnézzük az összes szakosztály ezévi mérlegét.

ASZTALITENISZ

A női együttes a Bp. II. osztályban, a férfi gárda a kerületi bajnokságban játszik. Eddig teljesítményük kb. 50%-os és ezzel a mezőny közepén foglalnak helyet.

CSELGÁNC

A Budapest egyéni bajnokságában Nyerkó József 2., Oláh János és Lukács Zoltán 3. helyet ért el.

Jelenlegi fő cél az NB I-es gárda felfrissítése, a jövő csapatának kialakítása. A terv megvalósításához adott egy 20—22 fős „különítmény”. A fiataloknak mérkőzésrutinra kell szert tenni, s ennek érdekében részt vesznek a Budapesti Kupa négyfordulós küzdelemsorozatában. A lezajlott első forduló eredményei közül Béll László 3. helyezését emelhetjük ki.

KEZILABDA

A kerületi bajnokságban szereplő férfi csapatunk eddig 5 mérkőzést játszott. A mérleg: 2 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség. A főiskolás bajnokságban az egy osztállyal magasabban játszó OSC-től szoros küzdelemben kapott ki az együttes, s így nem jutott tovább.

KOSÁRLABDA

A lányok 6 mérkőzésből 3 győzelmet értek el, de nem szakadtak le az élmezőnyről. A fiúk ugyanennyi meccsből csak egyszer vonultak le vesztesként. A jó szereplést híven tükrözi a tabella is: a Közgazdász SC az első helyen áll. Egyébként mindkét csapat a Bp. I. osztályban játszik és az NB II-be jutásért harcol.

LABDARÚGÁS

A nagyszerű főiskolai bajnoki szereplés bizonyos mértékig negatívan érezte hatását a bajnokságban. A túlsúlyos program, valamint a sérülések miatt többször fáradtan, jó néhány tartalékkal állt ki az együttes. A 3 győzelem mellett 3 vereség is volt. A gólarány: 24:8! Amikor a komplett gárda játszott, kétszer is 8:0-ra nyert.

RŐPLABDA

Mindkét NB II-es csapatunk 3 mérkőzést játszott. A férfiak kétszer, a nők egyszer nyertek. Az utóbbiak a főiskolai baj-

nokságban az előkelő 3. helyet szerezték meg.

SAKK

Kunos Péter III. évf. elméleti szakos hallgató (nem a mi szakosztályunk tagja) megnyerte a főiskolások országos egyéni bajnokságát. Gratulálunk!

TERMESZETJÁRÁS

A szakosztály, a túrák, a sítábor, valamint a sítanfolyam lebonyolításával már eddig is szép munkát végzett. A lezajlott főiskolai bajnokság értékelése még nem történt meg.

— Lantai —

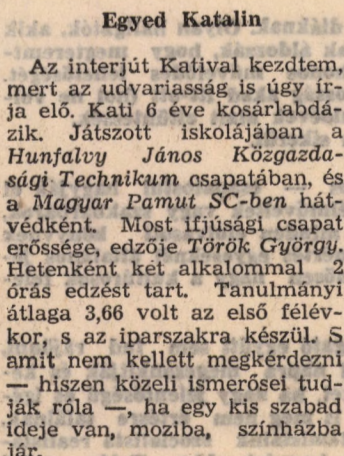
Bemutatjuk

Sorozatunkban három újabb sportolónkat mutatjuk be olvasóinknak. Mindhármuktól a következő kérdésekre kértem választ: 1. Melyik sportágban játszik? 2. Hány éve sportol? 3. Eddig hol játszott? 4. Milyen poszton? 5. Az edzéseken való részvétel jelent-e nagyobb megterhelést? 6. Milyen szakra készült és tanulmányi átlaga milyen?

Szentklárai Balázs

foglaltságot jelent a heti két edzés. Edzője: Molnár Sándor. Tanulmányi átlaga az első félévben 2,5 volt. A közlekedésszakra készült.

Egyed Katalin

Az interjút Kati-val kezdtem, mert az udvariasság is úgy írja elő. Kati 6 éve kosárlabdázik. Játszott iskolájában a Hunfalvy János Közgazdasági Technikum csapatában, és a Magyar Pamut SC-ben hátrvédként. Most ifjúsági csapat erőssége, edzője Török György. Hetenként két alkalommal 2 órást edzett tart. Tanulmányi átlaga 3,66 volt az első félévkor, s az iparszakra készült. S amit nem kellett megkérdézni — hiszen közeli ismerősei tudják róla —, ha egy kis szabad ideje van, moziba, színházba jár.

Vizi Csaba

A legnépszerűbb sportág, a labdarúgás „megszállította”. 13 éves kora óta rúgja a bőrt, először a BVSC-ben, majd a II. kerületi Honvéd Petőfiben. Támadó jobbfedezetet játszik. Szereti a kemény, de nem durva focit. Számára is elég el-

Nemcsak az egyetemi kézilabdacsapat erőssége, edzője is a pesterzsébeti Kossuth Gimnáziumban. Közel 10 éve kézilabdázik, s alig győzi elsorolni, hányféle egyesületben: — a nyíregyházi 2. számú Sportiskolában, gimnáziumokban, különböző egyesületekben — játszott. Sipos József edző edzéseire, mindig szorgalmasan eljár. Csapatában balszélsőt játszik. Tanulmányi átlaga közepes, s a belkereskedelmi szakot szeretné választani.

Forró Éva

MESÉK

Egyszer volt, hol nem volt, a Tejútton innen, az ösközösségen túl, volt egyszer egy huszonhat fogú király, aki kidoboltatta az országban, hogy ahhoz adja feleségül egyetlen leányát, és annak adja öröklését, aki eltalálja a királyleány által megadott öt számot. Ezért azután, sok-sok szelvényt bocsátott ki, amelyeken egytől kilencvenig, embervérrel kellett beszélni a megfelelő számokat. Közvetette azt is, hogy a felsült próbálkozásokat pénzbüntetésére ítéli, a legtakmerőbket pedig börtönbe csukja.

Ennek ellenére, hetedhét kontinensről tódultak a királyfiak, törpék, sárkányok, szegények és a még szegényebbek egyaránt a szerencse szagára. A vetélkedés oly nagy méreteket öltött, hogy az ország televíziója kiiktatta a műsorból a jobb filmeket, s a verseny közvetítette az első elődöntőtől kezdve. Az eredményt, vagyis a számokat, meg a telitalálatot elért egyén nevét, egy pénteki napon, úgy tizenegy óra felé, hozták nyilvánosságra. Ezekben a percekben még bor is megállt az emberek torkában!

A mázlista egy száztizenkét fejű sárkány volt, ő nyerte el a királyleány kezét, valamint a csodálatosan drága öröklését. Mivel azonban mind a száztizenkét fej nem tudta vol-

na igazságosan elosztani maga közt a szép királyleányt, nem tudott volna mindegyik egyszerűen kinézni a lakás öt ablakán — ezért mérgeiben hatalmas lottószelvénné változott a sárkány, majd millió és millió apró darabkára pukkant szét. Azóta már sokan találtak ilyen darabkát.

II.

Történt egyszer, hogy egy szegény öregember szült a fiahoz:

— Látom gyermekeim felcseperedtetek, itt az ideje, hogy a saját lúdtalpjaikra álljatok! Gondolom, eddig sem szenvedtetek hiányt semmiben, és úrravalól is olyan dolgokat adok nektek, amelyeknek jó hasznát veszitek majd.

Ezzel előhúzott az ágya alól egy poros ládát, azután óvatosan felnyitotta a tetejét. A legidősebb fiú egy csodacsizmát kapott, amely az egyik üzletből a másik idegen országba repítette az embert, ha a lábára húzta. A középsőnek egy sok mázsás kőből összerakott, tóparti villát kapott elő a ládából, a legkisebbnek pedig egy

mesebeli íróasztalt, amely aranyt tojt, ha rácsapott a tulajdonosa.

Telt-múlt az idő, öt centit nőtt a körzeti boszorkány vasorra, amióta a fiúk elhagyták a családi fészket. Az öregember a megszokott szárazkenyéren tengette az életét, mígnem egyszer megbetegedett. Elvánszorgott a fiahoz, és kérte őket, hogy segítsenek a baján. Az elsőnek született fia egy golyóstollat adott neki, amelyet ha megfordítottak, akkor a rajta levő nőről eltűnt a ruha. A második megengedte, hogy lenézzen a villája teraszáról, ameddig ő és a családja nem tartózkodtak otthon. Am, az öregember mégsem gyógyult meg.

(torma)

Ihaj, csuhaj...

Indiai botanikusok állításai szerint, az egyes növényfajták fejlődésére jó hatással van a zene. Bizonyították, hogy a kísérleti növények

négyszer olyan gyorsan fejlődnek, mint a többiek.

Az eljárást kísérletképpen az I. előadásban is ki kéne próbálni. (Ugyis a reformkorát éljük.) Mennyivel nagyobb lenne például az I. előadó látogatottsága, ha közben a Neoton-együttes muzsikálna a hallgatóság fülébe. Idővel talán még egy stat. előadást is végigülne az ember, ugyanis a zene növeli az ellenállóképességet!

A vizgán az előadó könnyen ellenőrizheti, ki jár rendszeresen előadásra. Ha a hallgató nem tudja, melyik előadás hangzott el a „Zöld a kukoricaszár...” a tanár azonnal látni fogja, hogy ott sem volt azon az előadás, ahol a réselőgépek kapacitáskihasználásáról volt szó. Jobb mint a katalógus.

A zene fejlesztő hatását inkább a nyelvtanításban lehetne hasznosítani. A hipnózis tanulásban meg egyenesen nélkülözhetetlen! Egy jó indulóval elegyítve a tanár hangját, garantáltan jobban menne az alvás...

— m —

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Karoly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felelős szerkesztő:
Kincses György
Telefon: 186-850/138
Dimitrov tér 8.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Szikra Lapnyomda.

BAJLAGÁS

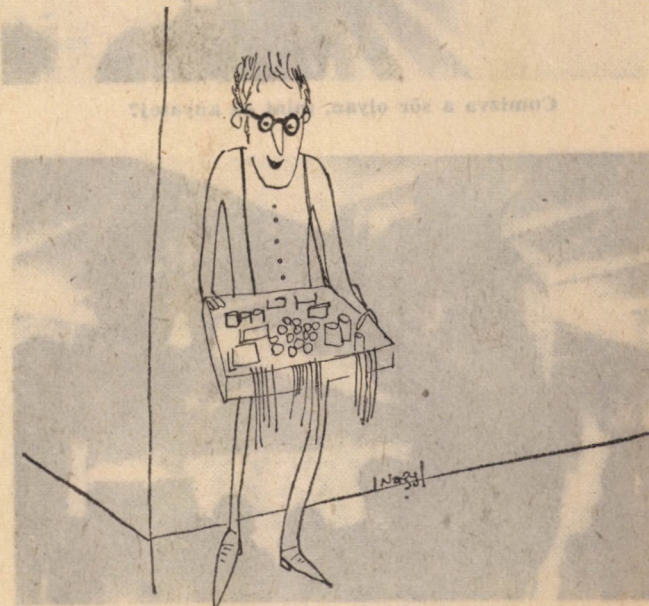
— Tanár úr, nekem egy ilyen szub aus picit (s) is elég lenne...

Arusmeret

(— Kép szöveg nélkül. —)

Szakmai gyakorlat

...PITI VIZSGA

Szüleim és baráti környezetem tagjai, egy idő óta sajnálkozó tekintettel méregetnek. — Szegényke! Szegényke! Nem is alszik! Nem is eszik. Nem is él! Csak vegetál! — mondogatják, amikor megjelennek közöttük, komor mosolytalan képpel, karikás szemmel. Szavuk is merő számalom. Mert ilyen ám az egyetem! Ott tanulni kell! Nekem is volt egy ismerősöm... és még azt mondják, hogy ezek a mai fiatalok!...

Már csak egy hebem van. Tanulni kellene. De mit? Az anyagot? Az sok. Fáradt vagyok. Istennem most segíts! Félek! Nyomás a gyomromban. Éjszaka is az anyagról álmodom. Találkozik az evolúció a pragmatizmussal. „Engedje meg, hogy bemutassam magának a voluntarizmust!” Egész csinos... A szkepticizmus különösen jól fest...

Letargia. Kiábrándultam és elidegemedtem. Semmi sem érdekel.

Anyám a kezét tördeli: — Egyél drágaságom, picit kincsem, hisz anélkül nem megy! Mások: „Csak nem képzeld, hogy kiszolgálalak!” Most orrom előtt az étel minden nap.

Vizsganap. Az agyamban káosz. Semmit sem tudok. Semmire sem emlékszem. Kívágnak. Megválnak. Bizisten ez szükségszerű. Megőrülök. Megválnak! Vagy ötöst kapok? Ha azt a tételt húzom...

Ajtó előtt. Külső, belső remegés. Rém-történetek: X mindent tudott, de a vizsgázató pilléket a kélszeműekre... Y-t azért rúgták ki, mert... pedig...! Z-nél vizsgáznai! ... az egy pokol! Hát azt hallottátok, hogy...

Vérnyomás megugrik. Nem, nem akarok bemenni. Akárhová csak el innen! Miért bán-tanak? Pont engem, aki a légynek sem ártok?

Tételhúzás. Pont ezt. Ezt nem tudom! Káosz. Remegés. Ülök. Ketten vagyunk, a papír meg én. Nézem a papírt, ez egy anyag, aminek különböző létformái vannak. Körülnézek! Mindenütt teli írt lapok, melyek fölé szorgalmas arcok hajolnak! „Mert kellett nekem!” En mondtam! Minek jöttél egyetemre, ha ilyen buta vagy? Bezzeg Ok! És lógtál is ráadásul. Pszt! Ihlet! Nem nagy, de megfelelő körítés-sel ki lehet hozni belőlem valamit. Írok. Ne maradjon a papír üres. A torkom csontszáraz.

Én jövők. Bájós vigyor részemről.

Gyomromban feszültség. Túlfoldalról aránylag barátságos pillantás. Analizálom a helyzetet: Hülyének tart, akit két perc alatt kirúg? Vagy most fedezel fel bennem a félre értett zsenit? Kínos csend. Megtörök. Beszélék. Jé, ez egész folyamatosan megy. Na látod, szólok hozzáam atyaián — nem is vagy te olyan hülye!

Kérdez. Felelek. Valami marhaságot, de ő finoman „lényegében nem rossz, csak nem elég pontos” játszik velem, még egy ideig.

Vége. Valamit beír az indexbe. Nincs erőm megnézni. Kitántorgok. Sójaj. Kint megrohannak a többiek. Kérdések pattognak, mint a labdák. Feszültség végképp kiold. Magabiztosság. Lezserség. Sajnálkozó mosoly az izgalomtól vörös arcok, karikás szemek felé. — Ugyan, semmiség! Csak tudni kell. Hát akkor minnek ez a hiszti, mit vagytok úgy oda egy piti vizsgától?!

Lantos Vera

Plakátok

A vizsgaidőszak beköszöntével egyúttal a klubidény lezárulását is beszélhetünk. Megritkultak a lépcsőket dekoráló plakátok is, még néhány ittfelgett papír málladozik a csendben a kultúra halhatatlanságáról. Őszi hangulatot árasztanak. Az indexet lóbaló, komor hallgatók már figyelemre sem méltatják őket.

Pedig sok mindenről árulkodhatnak. Kik készítették? Kiknek szólnak? Miről?

Diákok készítették, a többi diáknak. Olyan hallgatók, akik szabad idejük nagy részét annak áldozzák, hogy megteremtsek sok társuk számára az otthonos művelődés lehetőségét. Hogy ami műveltségbeli hiányosság akad itt-ott (hol ne volna?), azt lehetőleg még a tanulóévek alatt elűntessék.

Nem rajtuk múlik, ha nem sikerül. Vagy talán mégis? Manapság, amikor — sajnos — csapatostul hagyják el az egyetemeket a diplomás félműveltek vagy szakbarbók, amikor annyi a munka, hogy minden elolvasott könyvnek örülni kell, amikor a hozzászólás egyeseknél általános jelenséggé válik —, akkor különösen nagy a kultúrosok felelőssége.

Nagyobb, mint hinnénk. Ha egyetemünkön két hallgató együtt sem tud rájönni, hogy kamú=Camus, ha napról napra megcsontkítják és kérekkbe török saját anyanyelvünket, ha nagy jelentőségű és igényes műalkotások még nálunk is meg nem értésre találunk, ha Thomas Mann-t a mi egyetemistáink szocialista realista-nak titulálják, ha... Különbözően hagyjuk abba. Talán ennyi is elég ahhoz, hogy ne lehessünk nyugodtak!

Nem állítom, hogy az előbbiek mind általános jelenségek. De léteznek, és szemét hunyni fölöttük ostobaság. És hazugság is. Nem a mércé magas. Nem kergetem a klasszikus művel-

ség hiú ábrándját. De igaz, hogy a mércé magasán a fejünk felett van. Vagy mi nem nőttünk hozzá eléggé magasra!

Közgazdászok. A XX. század intellektuális avantgardejé. Vagy csupán annak kellene lennie? Vajon kit jár a az a diplomás közgazdász, aki a gazdasági tárgyalások után már nem tudja helyesen kiejteni Thackeray-t? (Ha ismeri.)

Nemcsak magát. Bennünket, mindannyiunkat.

Nagy a klubélet szervezőinek felelőssége. Erzik ezt? Mint-ha néha elfeledkezzenek róla. A rutinjukra hagyatkoznak.

A klub kulturális tevékenysége az elmúlt fél évben túlnyomórészt abból állt, hogy érdekes embereket faggatott, mitől is olyan érdekesek. Pedig ezt tíz perc gondolkodás után mindenki meg tudja válaszolni maga is. Hogy a bemutatáson kívül más is van, mintha elfelejtették volna. Azt, hogy vannak élő, égető kulturális problémák, izgalmas új művek, ez a kultúrosztály maga bizonyítja be. Hiszen színvonalas, érdekes élet van a Filmklubban, a Zenei Klubban. Ott lehet? Az az elit, a „rendes” klub a plebs számára tart nyitva?

Ahhoz, hogy valaki a mostani követelmények mellett megtarisa vagy fejlessze korábbi általános műveltségi színvonalát, emberfeletti munkát kell végeznie. És ez még nem elég. A zenehallgatáshoz pl. az érdeken, az előzetes élményeken/sb. kívül megfelelő idegállapot, NYUGALOM és hangulat kell. Hát hol van ez meg nálunk?

Nagyon jó dolog, ha a klubban meg lehet ismerkedni művészeti életünk nagyjaival. De az a szint, ahogy ma élvez-zük ezeket a műalkotásokat, holnap már kevés lesz. Lema-radni nagyon könnyű! Es nem ahhoz kell a nagyobb segítség, hogy valaki lexikális jellegű művészeti ismereteket szerezen. Az igazán nehéz, az, hogy kifejlésszük és ébren tartjuk a műalkotások minél teljesebb befogadására való képességünket. Hogy biztos érzékkel tudjunk tájékozódni a modern művek között, hogy meg tudjuk különböztetni a művészt a diletánstól, igen nagy belső apparátusra van szükség. Ehhez pedig nem elég a „nagy” emberek bemutatása.

Az kell, ami a Filmklubban van. Vagy a Zenei Klubban. Vagy ami a „rendes” klubban van — szakmai témáknál.

A plakátokon a neveket írják nagybetűkkel. Talán jövőre már a témák, a problémák is nagyobb betűket érdemelnek.

—spé—